

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság
5.Bhar.180/2012/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2013. május 8. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az adócsalás büntette és más bűncselekmények miatt vádlott ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 28.Bf.9296/2011/4. számú ítéletét **megváltoztatja** és a kiszabott pénzbüntetés napi tétel számát - a napi tétel összegének változatlanul hagyása mellett - 300 (háromszáz) napi tételre enyhíti.

Az így kiszabott pénzbüntetés összege 3.000.000 (hárommillió) forint.

Egyebekben a másodfokú ítéletet helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. május hó 4. napján kelt 3.B.34.714/2009/38. számú ítéletével 2 rb. - egy esetben folytatólagosan elkövetett - adócsalás büntetében (Btk. 310.§ (1), (3) bekezdés), folytatólagosan elkövetett magánokirat-hamisítás vétségében (Btk. 276.§) és számvitel rendjének megsértése vétségében (Btk. 289.§ (1) bekezdés b) pont) mondta ki bűnösnek.

Ezért őt halmazati büntetésül 2 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a járulékos kérdésekre vonatkozóan is.

Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést.

A Fővárosi Törvényszék a 2012. február 3. napján kihirdetett 28.Bf.9296/2011/4. számú ítéletével a Pesti Központi Kerületi Bíróság ítéletét megváltoztatta és a vádlottat az ellene a számvitel rendjének megsértése vétsége miatt emelt vád alól felmentette. Az elsőfokú bíróság büntetést kiszabó rendelkezését pedig 540 napi tétel, napi tételenként 10.000 Ft, összesen 5.400.000 Ft pénzbüntetésre enyhítette.

Rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak fogházbüntetésre történő átváltoztatásáról, valamint a járulékos kérdésekről is.

A Fővárosi Törvényszék ítélete ellen a vádlott és védője jelentettek be fellebbezést elsődlegesen felmentésért, másodlagosan pedig a kiszabott büntetés enyhítéséért.

A vádlott védője a bejelentett fellebbezést írásban is megindokolta. Beadványában a fellebbezést módosított tartalommal, kizárólag enyhítésért tartotta fenn. Álláspontja szerint a másodfokú bíróság eltúlzottan magas napi tétel számú és napi tétel összegű pénzbüntetést szabott ki a vádlottal szemben. A büntetés mértékének meghatározásakor figyelmen kívül hagyta, hogy a vádlott megfizette az adókülönbözetet a magyar állam számára, amely közel 70 millió forintos összeg volt. Hivatkozott a védő arra, hogy a vádlott cégeinek pénzügyi helyzete jelenleg megromlott, így a bevételeihez képest és a vagyoni viszonyait tekintve is eltúlzott a büntetés. A védői érvelés szerint az ilyen magas összegben meghatározott pénzbüntetés nemcsak a vádlottat, hanem az egész családot, beleértve a tanulmányait folytató, eltartásra szoruló gyermekeket is érinti, amely nem lehet a büntetés célja.

Mindezekre figyelemmel a pénzbüntetés felfüggesztését indítványozta a vádlottal szemben.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.517/2012/1. számú átiratában, valamint képviselője a harmadfokú nyilvános ülésen a fellebbezések elutasítását indítványozta. Álláspontja szerint mind az első-, mind a másodfokú bíróság perrendszerűen folytatta le az eljárást, megalapozott tényállást állapított meg és törvényesen minősítette a cselekményeket. Helyes volt a másodfokú bíróság részéről a számvitel rendje megsértése vétségének vádja alóli felmentés, amely az ügyészi álláspont szerint törvényszerűen eredményezte a bűnösségi kör szűkülésére is figyelemmel a vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítését. Az ügyészi érvelés szerint azonban ez a büntetés szükséges és egyben alkalmas is a speciális preventív célok elérésére, ezért annak további enyhítése, illetve felfüggesztése nem indokolt, ezért a másodfokú határozat helybenhagyását indítványozta.

A bejelentett vádlotti és védői fellebbezés az alábbiak szerint vezetett eredményre.

A harmadfokú bíróság az első- és a másodfokú bíróság ítéletének felülvizsgálata során a vádlotti és védői fellebbezéssel megtámadott másodfokú ítéletet a Be. 387.§ (1) bekezdés alapján az első- és a másodfokú bíróság eljárásával együtt teljes terjedelmében bírálta felül.

Ennek során megállapította, hogy mind az első-, mind pedig a másodfokú bíróság a perrendi szabályok maradéktalan betartásával folytatta le az eljárását.

Az elsőfokú bíróság a vád tárgyává tett bűncselekmények elbírálása szempontjából a szükséges bizonyítékokat feltárta, egyenként és összességében értékelte, mérlegelte, és tényről tényre is a logika szabályainak megfelelően következtetett.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Fővárosi Törvényszék helyesen és megalapozottan egészítette ki a vádlott személyi adataira, mind pedig a tényállásra vonatkozóan.

Az ekként kiegészített tényállás már minden tekintetben mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hibáktól és hiányosságoktól, sem helyesbítést, sem kiegészítést nem igényel, tehát megalapozott, következésképpen a Be. 388.§ (1) bekezdése alapján irányadó volt a harmadfokú eljárásban is.

A bizonyítékok értékelését vizsgálva megállapította a harmadfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság eleget tett indokolási kötelezettségének. Számot adott arról, hogy mely bizonyítékokat és mely részükben fogadott el, illetve, hogy melyeket és mely részükben nem tartott helytállónak.

Megfelelő indokát adta annak, hogy a vádlott tagadásával szemben miért alapozta a tényállását a tanúvallomásokra, a szakértői véleményekre és az egyéb okirati bizonyítékokra.

A Fővárosi Törvényszék a határozatában részletesen foglalkozott a vádlotti védekezéssel és logikus érveléssel vetette el a fuvarozók szállítás közben történő vételi ajánlataira vonatkozó vádlotti előadást. Helyesen emelte ki, a vádlotti védekezés cáfolatára azt is, hogy az ítéleti tényállásban felsorolt cégek képviselői közül egyik sem ismerte el sajátjának a vádlott által az adóbevalláshoz felhasznált számlákat.

A másodfokú bíróság a másodfokú határozat 5., 6. és 7. oldalán igen részletesen foglalkozott a védői fellebbezés tartalmával és annak elutasítása indokával, mely érvekkel a harmadfokú bíróság is maradéktalanul egyetértett.

Összességében mindezek alapján a harmadfokú bíróság is megnyugtatóan bizonyítottanak látta a vádlott terhére megállapított cselekmények elkövetését.

Az elsőfokú bíróság a megalapozottan megállapított tényállásból okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és valamennyi cselekményét az akkor hatályos jogszabályi rendelkezéseknek megfelelően törvényesen is minősítette.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság jogi indokolásának igen színvonalas és részleges kiegészítése mellett törvényesen hagyta helyben az adócsalás büntettére és a magánokirat-hamisítás vétségére vonatkozó elsőbírói minősítést. Ugyanakkor az időközben bekövetkezett jogszabályváltoztatásra figyelemmel ugyancsak megalapozottan mentette fel a vádlottat a Btk. 289.§ (1) bekezdés b) pontja szerinti számviteli fegyelem megsértésének vádja alól. Az ezzel kapcsolatosan kifejtett másodfokú bírói érvelés hibátlan, annak valamennyi megállapításával a harmadfokú bíróság is egyetértett.

A másodfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket az elsőfokú bíróság ítéletében megállapítottakhoz képest részben kiegészítette és így azok felsorolása hiánytalan. Ugyanakkor a harmadfokú bíróság további enyhítő körülményként

értékelte a vádlott javára a másodfokú határozat meghozatala óta eltelt többmint egy éves időmúlást, továbbá igen nagy nyomatékkal a 70 millió forintos összegű adóhiány befizetésének tényét, ugyancsak nagy nyomatékkal az 53 éves vádlott büntetlen előéletét.

Mindezeket mérlegelve a harmadfokú bíróság a pénzbüntetés felfüggesztésére lehetőséget nem látott, ugyanakkor indokoltnak tartotta a nyomatékos enyhítő körülményekre tekintettel a pénzbüntetés napi tétel számainak csökkentését, figyelemmel a vádlott vagyoni viszonyaiban bekövetkezett változásokra is.

Mindezekre figyelemmel a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 398.§ (1) és (2) bekezdése alapján a pénzbüntetés napi tétel számát illetően megváltoztatta, azt mérsékelte, egyebekben pedig a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397.§-a alapján helybenhagyta.

Budapest, 2013. év május hó 8. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

Dr. Halász Irén sk.
sk.

előadó bíró

Zólyominé dr. Törő Erzsébet

bíró

A Fővárosi Törvényszék 28.Bf.9296/2011/4. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5.Bhar.180/2012/6. számú ítéletében írt változtatással 2013. év május hó 8. napján jogerőre emelkedett és végrehajtható.

Budapest, 2013. év május hó 8. napján

Máziné dr. Szepesi Erzsébet sk.

a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Czibere Éva
tisztviselő